

Életünk autó nélkül

Mi egy háromfős család vagyunk. Anya, Apa, Vejke, azaz én. Nekem még egyszerű a dolgom, napjaim nagy részét itthon töltöm Anyával. Neki is jó, mert egész nap itthon lehet velem, nem kell neki dolgozni járni, mint Apának. Bár szerinte a velem való foglalkozás néha sokkal nagyobb munka, mintha dolgozni járna, de ez egy másik történet. Apa 36 éves, Anya 30, én meg másfél.

Igazából azt sem tudom, hogyan kellene autóval élnünk. Ha elmegyünk itthonról, mindig azt látom, hogy az emberek egyesével ülnek a bádogdobozaikban, hátul követi őket a füst, mi pedig sétálva megyünk el mellettük, mert mi vagyunk a gyorsabbak. Nekem persze igazán jó, mert a többi gyereket a szüleik kis gurulós bőröndök tetején, meg talicskán tologatják, ahol a kipufogókkal egy magasságban van az orruk. Brrrrr! Én meg vigyorgok le rájuk Anya hátáról a jó meleg kendőből ☺

Ha valahova messzebbre megyünk, mondjuk, több, mint két megállóra (de van, hogy Annanéniékhez is sétálunk, pedig ők öt megállóra laknak tőlünk), akkor felszállunk a villamosra vagy buszra. Ez azért jó, mert akkor Anya hátáról elérem az összes kapaszkodót, és mindbe jól bele is kapaszkodom. Ha csak vásárolni megyünk, akkor ide a közelbe, ha pedig a Mamami Klubba, akkor is inkább gyalog szoktunk menni.

Igazából nem is tudom, hová lehetne menni autóval. Anya nem dolgozik, mert itthon van velem, de amíg dolgozott, BKV-val járt. Apa is BKV-val jár dolgozni, ha hideg van, vagy esik az eső, de ő szeret biciklizni is. Az mondja, az még a buszozásnál meg a villamosozásnál is jobb. Gyorsabb, kint van a levegőn, és erősebb lesz tőle. Remélem, egyszer majd engem is megtanít biciklizni. Az emberek szerinte nem mindig túl okosak. Egyszer hozott nekem egy biciklit, ami teljesen jó, csak még nagy nekem. Azt mondta, valaki kidobta a háza elé, mert lomtalanítás volt. Ha majd nagyobb leszek, biztosan fogom használni.

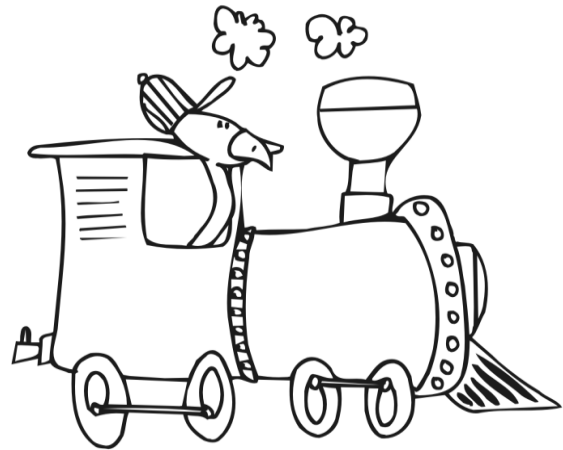
Apa biciklije

Szóval, hogy hová lehet autózni? Nem tudom. Állítólag egyesek vásárolni is autóval járnak. Mi nem úgy szoktuk. Apának van egy nagy-nagy hátizsákja. Olyan nagy, hogy én is beleférek. Sőt, szerintem még Rebeka is beleférne, pedig ő már 5 éves. Szóval Apa néha leveszi azt a nagy hátizsákot a szekrény tetejéről, és elmegyünk együtt vásárolni. Anya visz engem, Apa meg a hátizsákot. Bemegyünk egy nagy boltba, és veszünk egy csomó mindent. Aztán azt mind belepakoljuk a zsákba.

Apa olyankor néha panaszkodik, hogy neki milyen nehéz, de Anyának még nehezebb, mert ő meg mindig a hátán visz engem. Szóval, nagy boltba megyünk, de olyanba, amibe a villamos elvisz. Felszállunk otthon, leszállunk a boltnál, vásárolunk, aztán ugyanúgy haza. Apa azt szokta mondani, hogy ami nem fér bele a nagy hátizsákjába, arra nincs is szükségünk. Biztos igaza van, mert van mindenünk, ami kell. Bár olyan volt már, hogy egyszer más bácsikkal hozatták el az új szekrényt, amit vettünk. Pedig vicces lett volna, ha azt is hátizsákban visszük haza 😊

Barátokhoz, ismerősökhöz, meg Mamami klubba is BKV-val, vagy gyalog járunk. Anya nem biciklizik, mert a második emeleten lakunk, és ha engem cipel, akkor nem tudja még a biciklit is. Azt találták ki Apával, hogy ha lesz tavasszal lakógyűlés, akkor megbeszéljük a többiekkel, hogy csináljanak a földszinten egy biciklitárolót. Akkor mi is mehetünk Anyával biciklizni.

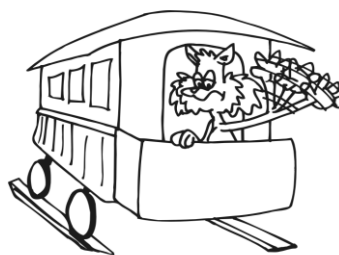
Nyaralni tavaly elmentünk Kőszegre. Oda meg vonatoztunk. Tök jó volt. Idén is fogunk majd menni. Azért jobb a vonat, mint az autó, mert a vonaton fel tudunk állni sétálgatni. Meg van egy csomó néni meg bácsi, akik mosolyognak, és elmondják, milyen aranyos vagyok. Az mindig jó 😊 Kőszegen meg mindenhol gyalog mentünk, meg elmentünk kirándulni. Ha autóval mentünk volna, akkor mindig vissza kellett volna menni ugyanoda, ahonnan elindultunk, így meg arra mentünk, amerre akartunk. Ráadásul autóval nem is tudunk volna mindenhol elmenni, mert az erdőben nincsenek széles utak, csak gyalogösvények.

www.PrintActivities.com

Ha vidékre megyünk Papáékhoz meg a másik Papáékhoz, akkor is busszal vagy vonattal megyünk. Vagy Keresztanyuék elvisznek kocsival, de az mindig vicces. A macskánk, Cuci, nagyon nem szeret autózni, és mindig hányni szokott. A felnőttek meg ezt nehezen viselik. Nekem tetszik, mert olyan muris hangokat ad ki közben. Vagy Apa néha hoz neki gyógyszert, amitől alszik út közben, de amikor felébred, még órákig keresztbe áll a szeme és úgy kóvályog, mintha részeg lenne 😊 Ha vonattal megyünk, akkor Papa ki szokott jönni elénk az állomásra kocsival. Az jó, mert annyit még Cuci is kibír. A másik Papáék meg közel laknak a buszmegállóhoz, ott nem kell autózni.

Az egész autómentes életben az a legjobb, hogy így én annyit vagyok Anya hátán, vagy az ölében, amennyit csak akarok. Ha kocsiba ülünk, akkor engem mindig külön raknak, mintha meg akarnának büntetni, és még hozzá is kötöznek az üléshez. Most komolyan, melyik gyerek szereti ezt?

www.PrintActivities.com